

Written by

Tuesday, 15 July 2008 20:36 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:34

ஐந்தாம் பகுதி: மூன்றாம் பகுதி மூன்றாம் பகுதி மூன்றாம் பகுதி
அமெரிக்காவில் இந்த முறை சுவாரசியம் தருபவர் பாரக் ஓபாமா. குடியரசுக் கட்சி சார்பில் ஜான் மெக்கைன் போட்டியிடுவது உறுதியாகிவிட்ட நிலையில் ஜனநாயகக் கட்சி சார்பில் ஓபாமாதான் வடே பாளர் என்ற முடிவு தற்போது வந்துவிட்டது. கருப்பினத்தைச் சேர்ந்த முதல் அதிபர் என்ற வகையில் ஓபாமா வன்றால் வரலாற்றில் இடம்பிடிப்பார் என்று கபுகிறார்கள்.

சற்றே முன்னிலையில் இருப்பதாக மதிப்பிடப்படும் ஓபாமாவை வளர்ச்சி நிறுவனம் அமைப்புகள் கடுமையாக எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. ஹவானா தீ வளைபுளம் பின்புலமாகக் கொண்ட அவர் அமெரிக்கரே இல்லை என்றும், அவரது உறவினர்களில் சிலர் முசுலீ ம்களாக இருப்பதால் அவரும் முசுலீ ம் என்றும் பிரச்சாரங்கள் நடக்கின்றன.

மற்றொருபுறம் ஓபாமா நிறுத்தப்பட்டிருப்பதை வைத்து அமெரிக்கா நிறுவனத்தைக் கடந்து வந்துவிட்டதெனவும், கருப்பின மக்களின் விடுதலையில் மற்றுமொரு மலைக் கல் இது எனவும் சிலர் பசுகிறார்கள். இங்கேயும் முதல் தலித் குடியரசுத் தலைவர் கே.ஆர். நாராயணன், முதல் தலித் உச்சநீதிமன்ற தலைமையே திபதி பாலகிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் நியமிக்கப்பட்டபோது குறிப்பாக தலித் அறிவுத்துறையினர் அப்படித்தான் கொண்டாடினார்கள். ஆனால் நடமாடும் உண்மை என்னவோ தலித் மக்கள் மீதான வன்கொடுமைகள் ஆண்டுதோறும் அதிகரிப்பதையே காட்டுகின்றது.

ஒரு சில கருப்பினத்தவரோ, தலித் மக்களோ வர்க்கரீதியாக மனோலை அடையத்துவிட்டதாலே அம்மக்களும் விடுதலை அடையத்து விட்டதாக எண்ணுவது அறிவீனம். சொல்லப்போனால் அபிமானத்தை ஆசுவாசப்படுத்துவதற்கே இந்த நியமனங்கள் பயன்படுகின்றன. நடப்பில் நிறுவனமும், சாதிவறியும் வர்க்கப் பிரிவினை என்ற பொருளாதாரக் கட்டுமானங்களால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

அமெரிக்காவிலும் அப்படித்தான். ஓபாமா, கிளிண்டன், மெக்கைன் எவரும் தங்களது பிரச்சார உரைகளில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் என்ற கட்டமைப்பை நிரூபிக்கும் வண்ணம் பசுவதில்லை. ஈராக் போரோ, பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையோ, உள்நாட்டில் வரிவிலக்கோ எதையும் அந்த ஆட்களத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டதான் பசேமுடியும். ஒருவனே ஓபாமா வன்றாவிடுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அமெரிக்காவின் வளர்ச்சி நிறுவனம்

Written by

Tuesday, 15 July 2008 20:36 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:34

நினைவுகூறும் வண்ணம் மான்ஹாட்டனில் பிரம்மாண்டமாக நிறுவப்பட்டிருக்கும் சூதந்திரதேவி சிலையையும் கட்டி எழுப்புவதற்கு வலையைச் செய்தவர்கள் கருப்பின அடிமை மக்கள். இதற்கான கலிகட்ட அம்மக்களுக்குத் தரப்பட்டாமல், அவர்களை வலையை வாங்கிய வள்ளை மூதலாளிகளுக்குத்தான் தரப்பட்டது.

அமெரிக்கப் பெருமிதத்தின் சின்னங்கள் அனாதையும் கருப்பின மக்களின் இரத்தம் கலந்து கட்டப்பட்டவையான. வள்ளை நிறவெறியினுடைய மலம் ஐரோப்பாவென்றாலும், அதை வதைத்தே ஒரு நாடா கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது அமெரிக்காதான்.

கி.பி 1600களின் மத்தியில் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மந்தகைகளைப் போல பிடித்து வரப்பட்டார்கள் ஆப்பிரிக்க மக்கள். இதே காலத்தில் தான் மண்ணின் மறைந்தவர்களான சுவேவிந்தியர்கள் கட்டடம் கட்டடமாகக் கொலையைச் செய்யப்பட்டு நாடா முழுவதும் அவர்களது நிலம் அபகரிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் வரலாற்றே நிறவெறியால் எழுதப்பட்டதுதான். கருப்பர்கள், சுவேவிந்தியர்கள் மட்டுமல்ல பின்னர் வந்த லத்தீன் அமெரிக்கர்களும், ஆசியர்களும் கட்ட அடிமைகளாகத்தான் நடத்தப்பட்டனர். 1778இன் சூதந்திரப் பிரகடனமும், 1860இல் நடந்த உள்நாட்டுப் போரும் நிறவெறியின் மீதுதான் நிற்குகொண்டிருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கருப்பின மக்களின் தொடர்ச்சியான போராட்டத்திற்கு பிறகு குறிப்பாக மார்ட்டின் லூதர் கிங் காலத்தில் 195060களில் நடந்த சிவில் உரிமை இயக்கத்தின் விளைவாக அதிபர் லிண்டன் ஜான்சன் காலத்தில் நிறவெறிக் கொடுமைகள் சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்டன. இதற்கு முன்னர் இவையனைத்தும் சட்டப்பிரம்மாகவே பாதுகாக்கப்பட்டன.

சட்டம் மாறினாலும் நடமைமுறை மாறிவிடாமா என்ன! புதிய சட்டங்களின் கீழ் வள்ளை நீதிபதிகள் வள்ளை நிறவெறிக் கு ஆதரவான பொழிப்புரையுடன் "நீதி" வழங்குகின்றனர். நமது நாட்டில் வன்கொடுமைச் சட்டம் எப்படித் தலித் மக்களின் மீதுதான் ஓடக்கூமுறையைத் தண்டிப்பதில்லையோ அப்படித்தான் அங்கும்.

வள்ளைப் பெருமிதத்தின் சின்னமாகக் கருதப்படும் "தேசியக் கட்டடம்"பு

4 / 15

Written by

Tuesday, 15 July 2008 20:36 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:34

"தாங்கள் நிறுவனியர்கள் அல்ல' என்று கஃறிக் கொள்ளும் வளெள்ளையர்கள் கஃட கருப்பின மக்களுக்கு எதிரான "வளெள்ளைக் கருத்தை' மனதில் தாங்கியபடிதான் வாழ்கின்றனர். ""கருப்பர்களில் தான் கிரிமினல்கள் அதிகம், கருப்பினக் குடியிருப்புகளில் நடந்து சின்றால் வழிப்பறி செய்வார்கள், வளெள்ளையினப் பணை ஒரு கருப்பனிடம் மாட்டிக் கொண்டால் நிச்சயமாக வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகப்படுவாள்" இவ்வாறெல்லாம் நீள்கிறது அந்தச் சித்திரம்.

ஒரு வகையில் முசுலீ மக்களைப் பற்றி இந்துக்களிடம் ஆர்.எஸ்.எஸ். உருவாக்கும் சித்திரத்திற்கு ஒப்பானது இது. வளெள்ளையின மக்களிடம் மட்டுமல்ல, அவர்கள் கையிலிருக்கும் ஊடகங்கள், அரசியல், போலீசு, நீதித்துறை ஆகிய அனைத்து நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டிலும் இந்தப் பொதுக்கருத்து பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்துகிறது.

1989ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் பரபரப்பாகப் பசேப்பட்ட ஒரு கிரிமினல் குற்றம் குறித்த கதையே இதற் குச் சான்று.

""நானும் ஏழு மாத கர்ப்பினியான என் மனைவி கரோலும் காரில் சின்றோ கண்டிருந்த போது ஒரு கருப்பின இளைஞன் எங்களை வழிமறித்து, என் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு, என்னையும் சுட்டுக் காயப்படுத்தி, வழிப்பறி செய்து விட்டான்" என்று போலீசில் புகார் கொடுத்தான் சார்லஸ் என்ற வளெள்ளை இளைஞன்.

உடனே நாடே குமுறத் தொடங்கியது. எங்கும் எதிலும் கருப்பின மக்களின் மீதான துவசேம் பொங்கி வழிந்தது. போலீஸ் தனிப்படவைகள் அமைக்கப்பட்டு சார்லஸ் சொன்ன அடையாளங்களுடன் கஃடிய கருப்பின இளைஞன் தேடப்பட்டான். பின்னர் பின்னட' என்ற கருப்பின இளைஞன் கைது செய்யப்பட்டான். அமெரிக்காவே கண்ணீர் விடும்படி சனெடீமெண்ட் கதைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டன ஊடகங்கள். கருப்பின மக்கள் அனைவரமே குற்றவாளிகளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டனர்.

இறுதியில் பஃனகைக் குட்டி வளெளியே வந்தது. சார்லஸின் தம்பி மாத் திவ் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டான். மனைவியை சார்லஸே கொன்று விட்டு தன்னையும் சுட்டுக் காயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அவள் பெயரில் எடுக்கப்பட்டிருக்கும்

Written by

Tuesday, 15 July 2008 20:36 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:34

காப்பீட்டிலிருந்து பெரும் பணம் கிடக்கவும் என்பதுதான் கொலகைகான காரணம். "அண்ணனுக்கு துப்பாக்கி வழங்கியது நான்தான்" என்று தம்பி ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்தான்.

1987 முதல் 1996 ஆம் ஆண்டு வரை மட்டும் இதுபோன்று 67 சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் கருப்பின மக்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டு பின்னர் வள்ளைக்குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படுவார்கள். இருந்தும் இன்று வரை அமெரிக்க "மனசாட்சி" ஒன்றும் பெரிதாக மாறிவிடவில்லை.

"அமெரிக்காவில் கொலைசெய்யப்படும் வள்ளையர்களில் 90% பரேகைக் கொல்பவர்களும் வள்ளையர்கள் தான்" என்று புளளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. உண்மை இப்படி அறந்தது கபினாலும் வள்ளையன் ஒருவன் கொல்லப்பட்டவாடனே, ஒரு சராசரி வள்ளையனின் சந்தகேப் பார்வை முதலில் கருப்பின மக்களை நோக்கியே திரும்புகிறது.

இந்த வள்ளையினக் கருத்தின் பலத்தில்தான் அமெரிக்காவில் வள்ளை நிறவெறி அமைப்புகள் இன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் மத்தியக் கிளாக்ஸ்கிளான். 1920 ஆம் ஆண்டு மட்டும் இவ்வமைப்பில் 50 இலட்சம் பரே உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

வள்ளை அங்கிகளைப் அணிந்து கொண்டு ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்தில் சிலுவையை எரித்து சடங்கு நடத்தி "வள்ளை அதிகாரம்" என்று கப்குரலிட்டுக் கொண்டே கருப்பர்களைத் தாக்கிக் கொலை செய்வார்கள். இவர்கள் கொலை செய்யும் முறைகளோ வலிமையான மனதைக் கொண்டவர்களையே பதைபதைக்கச் செய்யும். இன்றைக்கு கிளான் வலுவிழந்து பல்வற்று குழுகளாகச் செயல்பட்டு வந்தாலும் தனது வரே மாதிரம் விட்டுவிடவில்லை.

இது போக ஓயிட ஆரியன் ரசிஸ்டன்ஸ், வோர்ட்டு சர்ச் ஆஃப் தி கிரியேட்டர், யுத் ஆஃப் ஹிட்லர், பிலிட்ஸ்கிரிக், கிரேசிஃபிக்கிங் ஸ்கினஸ், ரோமானடிக் வயலன்ஸ், தி ஆர்டர் என்று பல்வற்று பெயர்களில் வள்ளை நிறவெறி அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன.

ரீ கன் மற்றும் தந்தை புவத் காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பல வள்ளையின நீதிபதிகள் நிறுவனிக் கு ஆதரவாகவே பல தீர்ப்புகளை வழங்கியுள்ளனர். எனவே வள்ளை நிறுவனிக் அமைப்புகள் தீவிர மனநோய் முற்றிய ஒரு சிறு கட்டிடமல்ல. அமெரிக்கச் சமீகத்தின் உருத்திரட்டப்பட்ட வள்ளைப்பாடதான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கரூப்பின மக்கள் எதிர்கொள்ளும் நிறுவனிக் கொடும்மைகளில் போலீசின் அட்டழியங்கள் முக்கியமானவை. 82 முதல் 92 வரை போலீசை எதிர்த்து கரூப்பின மக்கள் தொடர்த்த 3000 வழக்குகளை எஃப்.பி.ஐ. எனப்படும் அமெரிக்க புலனாய்வுத் துறை விசாரித்திருக்கிறதெனில் பதிவு செய்யப்படாத புகார்கள் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். போலீசை எதிர்த்து யாரும் எளிதில் புகார் தெரிவிக்க முடியாது என்ற நிலை நம் நாட்டைப் போலவே அமெரிக்காவிற்கும் பொருந்தும்.

போலீசின் நிறுவனிக் கு லாஸ் ஏஞ்சலஸ் நகரம் பிரபலமானது. இங்கு வசிக் கும் 35 இலட்சம் மக்களில் 2,80,000 பேர் மட்டுமே கரூப்பினத்தவர். ஆனால் போலீசை எதிர்த்த புகார்களில் 50% கரூப்பின மக்களுடையது. இங்கிருக்கும் 8,300 போலீசுக்காரர்களில் வறும் ஏழைப் பேர்தான் கரூப்பினத்தவர். ஏழைப் பேர்தான் அமெரிக்கர்கள். மற்றவர்கள் அனைவரும் வள்ளையர்கள். 1992ஆம் ஆண்டு நடந்த ரோட்னி கிங் வழக்கு தொடர்பான கலவரத்தை இந்தப் பின்னணியில் பார்த்தால் போலீசின் நிறுவனியைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

லாஸ் ஏஞ்சலஸ் நகரில் 30.4.92 அன்று ரோட்னி கிங் எனும் கரூப்பின இளைஞர் தனது நண்பர்களுடன் காரில் சென்று கொண்டிருந்தார். அவரது வாகனத்தை ஒரு போலீஸ் வாகனம் பின்தொடர்ந்து சென்று மறித்து நிறுத்தியது. உடனே மலேமும் சில போலீஸ் வாகனங்கள் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டன. “காரை ஏன் உடனே நிறுத்தவில்லை” என்று சீறிய இரு போலீசு அதிகாரிகள் ரோட்னி கிங்கைக் கொடும்ரமாகத் தாக்கினர். எந்தத் தவறும் செய்யாத ரோட்னி கிங்கை மற்ற போலீசாரும் சேர்ந்து தாக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

அருகில் இருக்கும் கடை ஒன்றின் மலோளரான ஜார்ஜ் ஹாலிடே என்ற வள்ளையர் இக்காட்சியினைத் தனது வீடியோவில் பதிவு செய்கிறார். 81 விநாடிகள் ஓடுகிறது அந்த வீடியோபதிவு. அதற்குள் ரோட்னி கிங் மீது விழுந்த அடிகள் 56. பல இடங்களில்

12 / 15

